

Mila Haugová

Magenta

Zdvihne sa akoby naraz západný vietor
s nežným menom... zefiro... meno ako
pre serafína... spievajúceho Archanjela

všetko treba odložiť... ešte kvitnúce
geránie zdvihnúť pred prízemným
mrazom... odložiť polievaciu krhlu

zavrieť záhradný hydrant... obrat
rajčiny a papriku suché fazuľové
struky... horkasté vinohradnícke

broskyne... hrozno zo Chardinových
zátiší (visiace na drôtenom plote)
zavariť tvrdé zlaté dule (teraz by mi

tvoje pevné ruky pomohli objímať
ostré nože a krájať trpké ovocie)
rozmýšľam o diaľke a blízkosti

stávam sa ozvenou a priepasťou
prebývam tu (len ty cítiš čas
v mojom pulze) orechy začínajú

voňať a odlupovať sa (raz si pre
mňa jeden zelený rozpolil) ešte
kvitne drobný indigový pupenec

bolestne sa ovíja (extáza milencov
ostro ako kružidlom mi kreslíš
nechtami po chrbte)

napadnú mi čudné krásne slová
z okraja pamäti... sibírsky kosatec
Brunello di Montalcino

za oknom dážď... mokrý zlatohnedý
pes v izbe... jemná červená farba srdca
a ruža s takým istým okrajom

Ráno

za bielym obdĺžnikom okna prebehne
kôň so smutnou nahou jazdkyňou

troch Anjelov mi daj k hlave... Bože... môj...

19. 9. 2012

Nyersfordítás

Magenta

Felkel mint hirtelen a lány nevű
nyugati szellő... zefiro... akár egy
szeráf neve... éneklő Arkangyalé

el kell tenni mindent ... a még virágzó
gerániumokat felrakni a talajmenti
fagy előtt... eltenni a locsolókannát

elzárni a kerti vízcsapot... leszedni
a paradicsomot s a paprikát a száraz
babhüvelyeket... a kesernyés szőlőskerti

őszibarackot... a szőlőt Chardin
csendéleteiről (a drótkerítésen függőt)
befőzni a kemény arany birsalmát (most

erős kezeid segítenének átölelni
az éles késeket és felválni a keserű gyümölcsöket)
a távolságon és közelségen gondolkodom

visszhanggá és szakadékká válok
itt létezem (csak te érzed az időt
pulzusomban) a dió illatozni kezd

és leválik héjáról (egyszer
kettétörtél nekem egy zöldet) még
virágzik az indigószín apró szulák

fájdalmasan körbefonódik (szerelmesek eksztázisa
mintha körzővel élesen rajzolsz
körmeiddel a hátamon)

különös gyönyörű szavak villannak elő
emlékezetem pereméről... szibériai nőszirmom
Brunello di Montalcino

az ablakon túl eső... ázott aranybarna
kutya a szobában... a szív szelíd piros színe
s a rózsza éppen olyan széle

Reggel

az ablak fehér téglalapja mögött ló vágat el
meztelen szomorú lovasnőjével

három Angyalt adj fejem mellé... én... Istenem...

2012. szeptember 19.